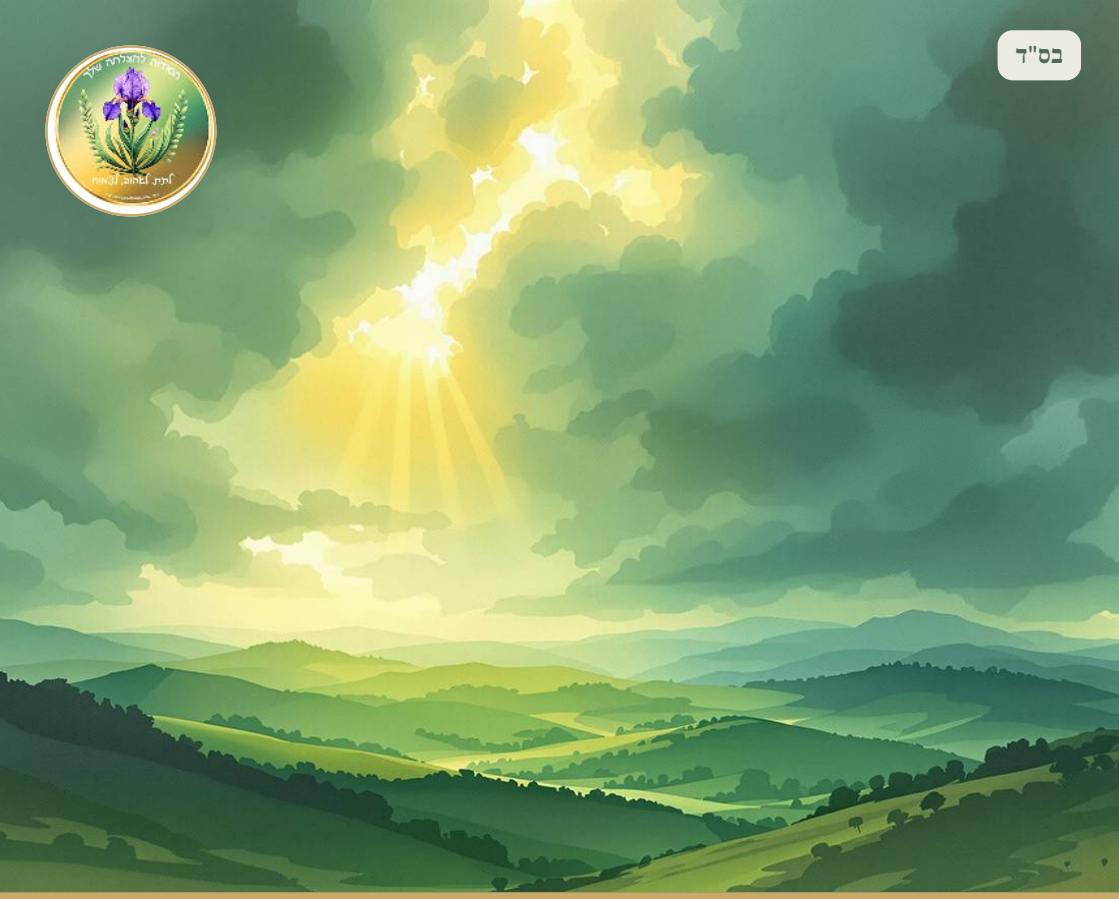
בס"ד

פרשת ויחי

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הסודות להצלחה שלך

www.yoursuccesstoolbox.com

▶ לצפייה בשיעור המלא ביוטיוב

תוכן העניינים

"ויקרבו ימי ישראל למות" (בראשית מז, כט) 6

"ועיני ישראל כבדו מזוקן" (בראשית מח, י) 10

וידגו לרב בקרב הארץ (בראשית מח, טז) 11

ראובן בכורי אתה 12

אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל (בראשית מט, ז) 13

עד כי יבוא שילה 14

לישועתך קיויתי ה' 15

"מאשר שמנה לחמו" (בראשית מט, כ) 16

נפתלי איילה שלוחה נותן אמרי שפר 16

ברכת הרב וסיום 17

לצפייה בשיעור המלא ביוטיוב

סרקו את הקוד או לחצו כאן

youtube.com/watch?v=0jyMuk_5YQY

בס"ד

פרשת ויחי

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הפרשה סתומה. כך כתב רש"י. מדוע פרשה זו סתומה ? כיוון שנפטר יעקב אבינו נסתמו עיניהם וליבם של ישראל מצרת שעבוד שהתחיל לשעבדם. דבר אחר שרצה לגלות את הקץ לישראל ונסתם ממנו. עם ירידת יעקב למצרים התחיל השעבוד.

משה רבינו היה בן 80 שנה שבא להוציא את ישראל ממצריים. בני ישראל היו במצריים 210 שנים. עוד טעם לכך שהפרשה סתומה, בקש לגלות את הקץ ולא גילה. ולמה לא לגלות את הקץ ? הרי משם יצא לנו "שמע ישראל". בא יעקב לגלות את הקץ והסתלקה ממנו שכינה, ואז חשש שמא אחד מהבנים לא בסדר. ואז אמרו הבנים "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד". כשם שאין בליבך אלא אחד כך אין בליבנו אלא אחד. יעקב ענה, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

הקשו המפרשים.

יש ספרדים שנוהגים לא לקרוא לבן בשמו של אבא בשמו בחייו, כדי שלא יראה שקורא לבנו בשם אביו ואז כביכול נראה כמזלזל בכבוד אביו. אהרון נתן את השם נדב על שם חמיו. חמיו עמינדב, ובנו הראשון נדב. השני קראו אביהו. במקום לקרא עמרם קראו אבי הוא. מכיוון שעמרם עדיין היה בחיים.

יש מדרש שאומר למה מתו בניו של אהרון ? למה שלא נתן את השם של אביו בשם ראשון. זה אהרון חסיד קדוש שהיה נכנס לפני ולפנים לכפר על ישראל ושימש ככהן גדול 40 שנה.

אסור לקרא לאבא בשמו. מותר להגיד אני יוסף בן שרה. איך דוד אומר ? אני דוד בן ישי. זה מותר. לשון כבוד, אני בנו של ישי.

בניו של יעקב אמרו ,"שמע אבינו ישראל השם אלוקינו השם אחד". משה רבינו כתב בתורה מה שאנו צריכים לאמר, "שמע ישראל השם אלוקינו השם אחד".

הזוהר הקדוש מתרץ שיעקב אבינו הוא אדם הראשון. ויעקב היה יפה כמו האדם הראשון. ויפרו וירבו מאד. אדם-יעקב. אדם הראשון זה יעקב ויעקב זה אדם הראשון. לכן 130 שנה. לא נחתי מעשיו, לא שקטתי מלבן, ולא שלותי מדינה ויבוא רוגז יוסף. 130 שנה היה יעקב בצער.

יש מעין זה בפרשה הקודמת שמגיע יעקב אצל פרעה הוא שמח. לכל מקום שמגיע צדיק המקום מתברך על ידו. לבן שכנע את בני עירו להשתתף איתו ברמאות של להחליף את רחל בלאה ליעקב. מיום שהוא הגיע נפטרה בעיית המים. אז הם שתפו איתו פעולה. יעקב אבינו כשהגיע למצריים פסק הרעב. יעקב חזר ליוסף הצדיק, אז הכל חזר על מקומו בשלום. אביו גידל אותו 17 שנה וכנגד זה יוסף כלכל את יעקב אבינו 17 שנה במצרים.

◆ אז למה יעקב סבל 130 שנה ?

אצל האדם הראשון, כך מובא ברבי פרקי אליעזר. אדם הראשון אחרי שחטא וראה שגרם מוות בעולם, ישב 130 שנים בתענית, והיה שם מי קרח על צווארו, והיה מעלה קוצים על גופו ופרש מאשתו, באותם שנים נבראו מזיקים, מכיוון שלא היה עם אשתו. עיקר ימי השובבים זה בשנה מעוברת. מרן יוסף קארו כותב, שימי השובבים מאד חשובים לתיקון ולתשובה. הרבה דברים נפלאים מתרחשים בימים אלו. מצריים היא ערוות הארץ. הגמרא אומרת, 10 קבים של זימה ירדו לעולם 9 נטלה אפריקה. אפריקה היא ארץ טמאה. אז יעקב אבינו ירד כדי לברר את ניצוצות הקדושה. ומשם התחילה הזימה בעולם. מתי מתחילים להתברר ? ממוצאי שבת של פרשת ויחי ועד סוף פרשת תצווה. לכן, יעקב אבינו סבל את אותם 130 שנה. כשהוא הגיע נפסק הרעב. פרעה היה מבסוט. פרעה חשש שהוא ימות אז יחזור הרעב. "מעט ורעים היו שנות חיי ולא השיגו...הוא שאל אותו בן כמה אתה ? למה

אתה לא אומר 130 ? יעקב הבין את השאלה שפרעה פוחד שהרעב יחזור. אז יעקב אומר לו אל תפחד אני אחיה הרבה כי סבלתי עד עכשיו וכעת אני מתחיל לחיות.

היה מעשה עם הרב שאגת אריה. ר' אריה לייב, מרוסיה, עבר ממדינה למדינה אם לא שמעו בקולו. הוא סבל מאד מעניות. היה אוכל גריסים, ישן מעט ואח"כ יושב ללמוד. הוא אמר לאשתו לכי תבשלי תפוח אדמה. היתה לו קושיה על הרמב"ם. השאגת אריה נפטר בפרשה זו של ויחי. כל היום היתה הקושיה מסתובבת לו בראש, עיין ומצא את התירוץ. בשמחה גדולה בא לאשתו והוא רוקד. העניים גרשו אותם משם שהם רוקדים באמצע הלילה על זה שהוא מצא את התירוץ. פעם אחת נסע בעגלה בדרך והנה באו שודדי דרכים. השודדים עצרו את העגלה. תפתח את העגלה. השאגת אריה כל רגע חשוב לו. הוא לא יודע שהעגלון מדבר עם השודדים. הוא רק רואה את העגלון מדבר עם אנשים באמצע הדרך. פניו היו כפני אריה. פתח את הוילון וצעק, "מה אתה מפריע לנו פה ?" אלו ראו את פניו וברחו.

הוא היה תקיף וחולק על חכמים בצורה חריפה. יום אחד, מחכים לו לערבית והוא היה עסוק. התפללו בלעדיו. באה הרבנית ושאלה איפה הרב ? לא ידעו איפה הוא. לבסוף מצאו אותו תחת ארון הספרים. כל ארון ספרים התמוטט עליו. והוא היה פצוע. הרימו אותו והשכיבו אותו במיטה. הוא אמר להם אל תדאגו אני חי. לא סתם נפל הארון ספרים. כל אלו שהוא חלק עליהם קטרגו עליו. "בהיותי תחת הספרים בקשתי מחילה אחד אחד חוץ מאחד שלא סלח, ר' מרדכי יפה בעל הלבוש, שהוא חלק עליו הרבה והוא לא מחל. ואמר לי: "אריה שאג מי לא ירא? מרדכי יפה לא ירא. ובאמת אחרי חודש הלך לבית עולמו. זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל.

"ויקרבו ימי ישראל למות".

בראשית מז, כט

מה זה "ויקרבו ימיו למות". מה זה "ימיו למות" ? אומר המדרש, שכל אחד מישראל נקצב לו הימים לקיים מצוות. בבוקר כל אדם מקבל נשמה בלילה מחזיר אותה ובבוקר מקבל אותה. ודנים בשמיים האם להחזיר לו אותה או לא. לכן, אומר קריאת שמע על המיטה. מוסר נפש בקריאת שמע. אומר ווידוי. אומר פסוקים של שמירה ומתפלל. "השכיבנו אבינו לשלום". בבוקר "העמידנו מלכנו לחיים ולשלום", בלילה אני מדרגת בן, אתה ישן. אבל אני מבטיח שבבוקר תתן לי את הנשמה ואז אני אעבוד אותך בכל כוחי, כמו שעובדים מלך. כל יום הוא יום בפני עצמו.

בזוהר הקדוש כתוב, אם היו יודעים הצדיקים איזה שמחה יש בשמיים בשעה שהם עולים לשם, ואיזה שכר ה' מכין להם שם, היו רוקדים משמחה ומודים להשם על מה שצפון להם. כתוב בתהלים, "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך". ואז באים כל הימים שבהם הוא עבד את ה' ונפרטים לפניו. ולפי הימים שבהם עבד את השם כך מספר המלאכים שהוא ברא ממעשיו הטובים ומקיום המצוות. לכן אמר, "ויקרבו ימי ישראל למות". יעקב אבינו למד ולימד תורה הוא עמוד התורה. ראה שהימים שלו קרבים קרא לבנו ליוסף.

מעשה על ר' שמעון בר יוחאי, עליו השלום, היו לו 9 תלמידים. והוא העשירי. ר' אבא, אלעזר, רבי יוסי, רבי עסה, רבי יצחק, רבי חזקיה, רבי יהודה... אחד מהם ר' יצחק שהוא קבור בכניסה למערה של רשבי. יום אחד, רשב"י ראה שפניו של ר' יצחק מפוחדים, שאל אותו ר' שמעון למה הוא מפחד ? אמר לו שהוא רואה שהצל שלו נעלם והוא מרגיש שהגיעו ימיו להפטר מהעולם. הוא בצער. הוא בקש שישגיח על בנו שילמד תורה. דבר שני, בשבעה הימים הראשונים של הקבורה תלך לקבר להתפלל שינצל מהדין הקשה. דבר שלישי שבקש, אם תגיד דברי תורה שאמרתי,

תגיד אותם בשמי. מכיוון ששפתיו של הנפטר דובבות בקבר כאשר אומרים דברי תורה שהוא אמר בשמו. צריך לדייק בחידושים מי אמר מה.

צריך להקפיד להשתדל כמה שאפשר לומר דבר בשם אומרו.

קרא לר' אלעזר בנו, תשב בשער תשמור ותאמר מי שרגיל לבוא יבוא ומי שלא רגיל לא יכנס. יהיה מי שיהיה. והנה הגיע המלאך ההוא שרודף אחרי רבי יצחק. ר' אלעזר לא נתן לו להיכנס. אבא שלי גזר שאף אחד לא נכנס לפה. גם אתה לא נכנס לפה. ר' שמעון פרש ידיו לשמיים, "ריבונו של עולם תשאיר את ר' יצחק איתנו הוא חביב עלינו. תשאיר אותו איתנו. אני ערב לו. יצאה בת קול וענתה לו: גדול אתה רבי שמעון שבשמיים מה שאתה מבקש מתקבל אבל שאתה בא לעולם האמת תביא אותו איתך. וכך היה שנפטר רבי שמעון נפטר איתו רבי יצחק.

ככה באים כל הימים של הצדיק לפניו. שאל ר' שמעון את ר' יצחק: את אביך ואת אמך ראית ? אמר לו: לא. אז ר' שמעון שאל אותו לפני כן, את אביך ואת אמך ראית ? אמר לו, לא. לא ראית את הוריך אז אפשר לשנות. אם כבר רואים את ההורים אז אי אפשר לשנות. מדוע באים ההורים ? לפייס אותו יחד עם המצוות שעשה. מכאן המדרש אמר, שמי שנמצא בזמן פטירת צדיק לא יראה גהנום. שנאמר "לא יראה השחת". כתוב בפסוק, "כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו". שחת זה אחד מ7 שמות של גהנם. כמו משיה תהום. בשעת הפטירה כל המצוות באות. זה פירוש "ויקרבו ימי ישראל למות", באו כל המעשים של יעקב, ומי יכול לספור את הכמות של המצוות של יעקב.

אומר רבי יונתן בן עוזיאל, יעקב ועשיו ביום לידתם היו מדברים. אברהם אבינו נפטר בן 175. יצחק היה בן 75 שנפטר אברהם. ויצחק בן 60 שנה בלדת את יעקב ועשיו. אז שלושת האבות ראו זה את זה ולמדו תורה יחד 15 שנה.

אומר המלב"ים, בקש יעקב לגלות את הקץ ונעלם ממנו. מה נעלם ממנו ? כתוב בגמרא במסכת סנהדרין, מן דכתיב, ויפח לקץ ולא יכזב. כי בוא יבוא לא יאחר. מה

זה ויפח לקץ ? תיפח רוחם של מחשבי קיצים. למה ? אלה שאומרים בתאריך זה וזה יבוא משיח לא נכון עושים. מפני שזה גורם ליאוש מהגאולה. הקב"ה לא גילה מתי יבוא משיח כי זה לא תלוי בתאריך אלא במעשים שלנו.

המלבי"ם מקשה. האחרונים עשו חשבונות. הרמב"ן, הראש, רבינו אשר, ר' יעקב בעל הטורים, רבינו חיים בן עטר, וכן על זה הדרך. אלא מעשה היה. היה ילד שובב שלא מקשיב בשיעורים, אבא שלו היה סוחר. אבל יהודי ירא שמיים שאכפת לו מהתורה ומהלימוד של בנו. אמר לילד שלו למה אתה לא לומד תורה ? אתה יודע שכל החברים שלך חולמים להגיע בחופש הגדול לגרמניה לליציג. זו עיר שבאים אליה סוחרים, ומוכרים. עושים יריד ומוסיקה וגזוז ובובות רוקדות. תביא לי ציונים טובים אני אקח אותך לליציג. זה שבועיים נסיעה בעגלה. בעקבות זה כל פעם הילד הביא ציונים מצויינים. הגיע התאריך האבא הכין את העגלה עם הריפוד, אוכל, מימיה וביגוד, מה שצריך. נוסעים. אחרי שעתיים שלוש, אבא מתי מגיעים ? אמרתי לך שבועיים. שתק איזה שעתיים. אבא ? מסתכל אם אבא כועס או לא ? תפסיק לשאול אותי, אל תשגע אותי כל הדרך, אני צריך לתכנן חשבונות. יש שבועיים שצריך לנסוע. טוב אבא אני לא ארגיז אותך. נוסעים, נוסעים, נוסעים, והנה יום לפני שמגיעים. לפי הגבעות שאני רואה מרחוק אנחנו מגיעים. מותר לשאול מתי מגיעים ? בימים הראשונים לא שואלים מתי מגיעים אבל ביום לפני האחרון מותר לשאול כי כבר מגיעים. אומר המלבי"ם, בזמן התלמוד ידעו שהגלות ארוכה. אבל עכשיו שאנחנו קרובים אפשר לעשות חשבונות כדי לעודד את הלבבות.

מה בקש יעקב מיוסף ? אל נא תקברני במצריים.

רש"י הביא 3 טעמים:

- עפרה כינים.
- שלא יעשו אותו עבודה זרה.

- צער גלגול מחילות- הנשמה רק פה ניתן לקבל אותה. הגמרא במסכת כתובות אומרת, שמי שנקבר בחוץ לארץ, יהיו להם תעלות תת קרקעיות ויבואו להר הזיתים בישראל.

"ויציצו מעיר כעשב הארץ"

הרב מעבר יבוק כותב, לא עליכם, אחרי שיוצאים מלוויה תולשים עשבים וזורקים אחרי כתפיהם, ואומרים, "ויציצו מעיר כעשב הארץ". רק אחרי לוויה, שיש קבורה. למה ? רמז, שהמת הזה שקברו אותו כאילו זרעו את המת באדמה (כך אומר הרב אברהם אזולאי שהיה רבו של הרב מעבר יבוק), כמו החיטה שצומחת, "מצמיח ישועה, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה, ונאמן אתה להחיות מתים" אתה לוקח חיטה שם אותה באדמה היא נרקבת ואז צומחת לשיבולת יפהפיה. כך הצדיקים על אחת כמה וכמה. עתידים שיקומו בלבושיהם. ומה חיטה שנקברה ערומה יוצאה בכמה לבושים, צדיקים על אחת כמה וכמה.

שאלו למה צריך שלושה טעמים. כינים ? הרי המכות היו במצרים. בארץ גושן לא היו מכות. אז אם תאמר שיקברו אותו בגושן ושם אין כינים אז יש טעם אחר, שלא יעשו אותו עבודה זרה. ואם תאמר שהבנים שלו ישמרו שלא יעשו אותו עבודה זרה אז יש טעם נוסף של צער גלגול מחילות. אז צריך להוציא אותו. וכל זה עשה כדי שפרעה לא יעמוד נגד. פרעה יודע מה המשמעות של קבר של צדיק אצלו. הוא רוצה קבר של צדיק אצלו. עד שיוסף איים על פרעה, "נשבעתי שלא אגלה שאני יודע שפה אחת יותר ממך". הרי לא היו ממנים למלך שם רק מי שבקיא בשבעים שפות. פרעה היה יודע 70 שפות. ככה זערור, גודל אמה וחצי על אמה ויודע 70 שפות. עד היום הוא נמצא בלונדון בפנטאון הלאומי. עיניים של מכשף יש לו. ושפם משהו משהו. אבל יוסף ידע גם את לשון הקודש. הוא השביע את יוסף שלא יגלה. הלך יוסף ואמר לו, "אם אתה נותן לי ללכת למערת המכפלה להביא את אבא שלי לקבורה, בסדר. אם לא אני מגלה שאתה לא יודע שפה שאני יודע. וזה הפחיד אותו.

- **המלאך הגואל אותי מכל רע הוא יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב...**

- **בשביל מה צריך להגיד אברהם ויצחק ? מה יוסף לא יודע מה שמם של הסבא שלו והסבא רבא שלו ?**

אלא רוצה להגיד לו שעכשיו עליהם לשבת במצרים 210 שנים. מי יודע מה יהיה ? לאברהם יקראו אלברט. וליצחק איזק. וכל מיני שמות של גויים. בבקשה תקרא אברהם ויצחק. כמו שכתוב בפרשה הבאה, ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה, ראובן שמעון....**לא שינו את שמם לא שינו את לשונם.** יוסף נשאר יוסף. ויאמר יוסף אל אחיו "אני יוסף", לא שיניתי את שמי.

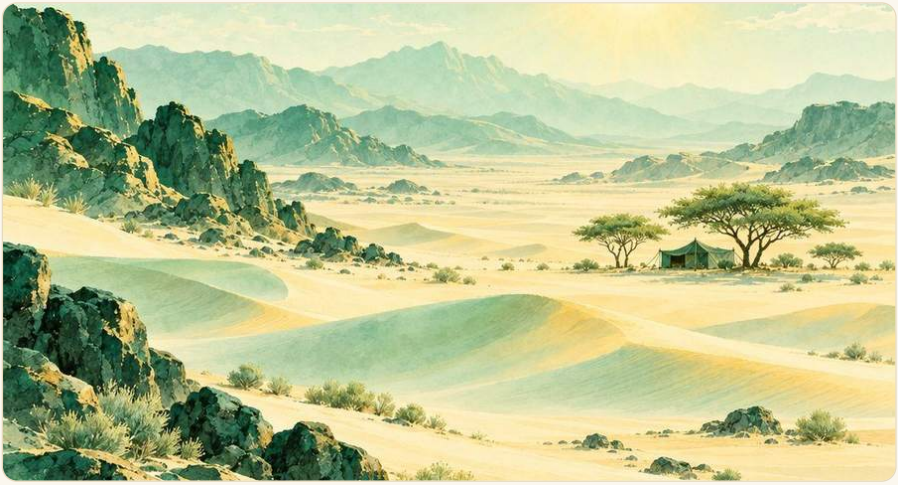
> "ועיני ישראל כבדו מזוקן"
>
> בראשית מח, י

יש פירוש נפלא. "לא יוכל לראות ויגש אותם אליו ויחבק וישק להם". למה הפסוק מדגיש שגם חיבק וגם נישק? זה טבעי שסבא אוהב את הנכדים שלו.

פעם בא יהודי לרב ושאל אותו, מה נשתנתה מצוות ציצית ששלוש פעמים ביום צריך לנשק אותם ? שאל הרב את האיש, יש לך ילדים ? בוודאי. הרב מכיר אותי מהיום ? הילדים שלך באים אליך ? כן בוודאי, לפעמים בחגים, לפעמים בשבתות, ולפעמים בסתם יום של חול. ושהבן שלך בא אתה מחבק אותו ומנשק אותו ? אומר לו, לא, כי הוא כבר מבוגר הבן שלי. ושבאים הנכדים, אתה מנשק אותם ומחבק אותם ? כן בוודאי. למה ? כי הם קטנים וחמודים. ציצית זה מצווה אחת שהיא שקולה כנגד כל התרי"ג מצוות. ציצית גימטריא 600 תוסיף את השמונה חוטים ושמונה קשרים נעשה תרי"ג. התרי"ג מצוות הם גדולות, וציצית זו מצווה קטנה שיש בה את כל התרי"ג.

כותב רבינו בחיי, חידוש נפלא מאד. אם אדם רוצה לברך את השני מספיק לראות אותו ולברך אותו. בעצם הראיה. גם אצל יצחק אבינו וגם אצל יעקב אבינו הם כבר לא יכלו לראות, "עיניו כבדו מזוקן לא יוכל לראות". איך יברך ? ע"י נישוק הברכה משפיעה. כי צריך את הראיה בשביל שהברכה תפעל. אבל כאשר הוא לא רואה צריך חיבוק ונשיקה.

> **וידגו לרב בקרב הארץ.**
>
> בראשית מח, טז

הגאון מוילנא כתב על הפסוק מהנביא "וידברו בני יוסף אנחנו עם רב". הם היו השבט הכי הגדול בארץ. מדוע ? כי יעקב אבינו אמר "וידגו לרב". איפה ? בארץ ישראל. במצריים היו פחות או יותר שווים.

◆ מה זה "בקרב הארץ" ?

החתם סופר יש לו פירוש נפלא. דג חי במים. חידוש נפלא, זה נס שדג יחיה באדמה. אלא שברך אותנו שנהיה מעל הטבע, שנהיה כדג שחי בארץ.

ר' יעקב מדובנא כותב, היה מעשה. היו אומרים אנשי העיר לרב "אנחנו רוצים לשמוע הכל אבל משיח אל תזכיר לנו." ואז הוא סיפר להם סיפור על שועל וציפור. יום אחד היה שועל וכמה ציפורים על העץ. אמר השועל, ציפור ציפור בואי לפה ונטייל על שפת הים בראשון ובאשדוד. אומרות לו הציפורים, אתה שועל רמאי, אתה רוצה לטרוף אותנו. אתמול ראינו אותך אוכל ציפורים. היום מה נשתנה? ענה להם השועל: כי היום בא המשיח וכתוב בנביא, וגר זדי עם כבש....דיבר איתם השועל והציפורים התחילו לצחוק עליו. פתאום הוא שומע חצוצרות. מה זה הוא שאל אותם ? אמרו לו הציפורים ציידים. התחיל השועל לברוח. ענו לו הציפורים: הרי בא משיח, אז למה אתה פוחד ? אמר להם אבל אלה הציידים לא מאמינים בביאת המשיח.

ראובן בכורי אתה.

- **מה רצה לומר "בכורי אתה" ?**

הגאון יעבץ כותב: יעקב לא רצה לתת את בנימין. בכור שוטה, בניך ולא בני ? נכדים זה כמו הבן. נכדים הם כבנים. מה זה בכור שוטה ? הרי יש הדס שוטה. 2 ו 1. בכור מאמא נקרא בכור שוטה. בכור מאבא זה לא בכור שוטה. הבכור שנולד האבא צריך לתת לכוהן 5 סלעים. בהמשך האבא נפטר והבכור לוקח פי 2 מהירושה. אז מרויח. אם איש לקח 10 נשים הוא צריך לפדות עשרה בנים. אז הוא צריך לעשות 10 פדיון. אבל בירושה זה רק הבכור מאבא. לכן אמר יעקב, אתה בכור שלי לא בכור שוטה.

שמעון ולוי "**בסודם אל תבוא נפשי**"

מה זה "בסודם אל תבוא נפשי ? זה חטא המרגלים. בקהלם, זה כאשר היה "ויקהלו על משה ואהרן" בזמן קורח. בן לוי ולא בן יעקב. יעקב התפלל שלא יוזכר שמו כאן.

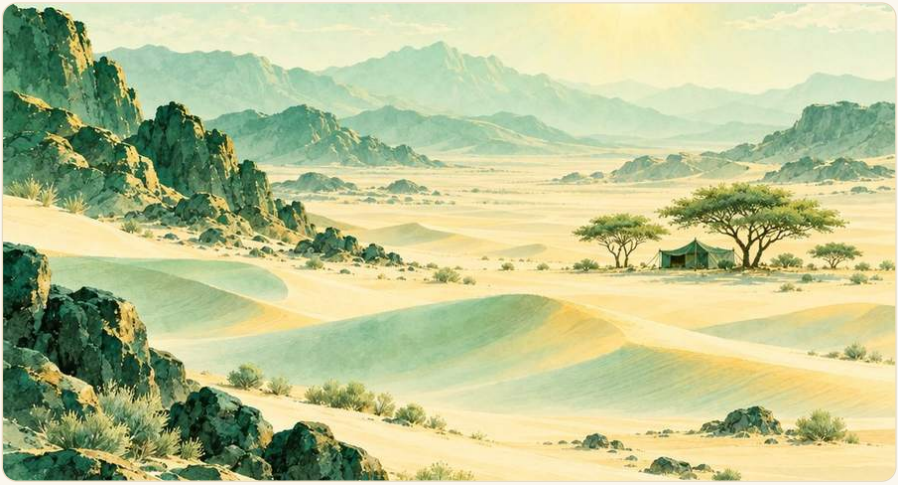
אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל.

בראשית מט, ז

הגמרא אומרת שאין לך מחזרים על הגרנות כמו שבט לוי. הכוהנים והלווים אין להם נחלה בארץ. תן לי תרומה, תן לי מעשר. ואין לך מלמדי תינוקות מישראל שהם לא משבט שמעון. מה הקשר ? יעקב רצה לתקן אותם. בתכונות שמעון ולוי הם תקיפים. היה פחד מהם. הקשו המפרשים. מרגלים היו עשרה, למה דווקא שמעון ולוי היו במרגלים ? איפה ראינו ששמעון ולוי היו במרגלים ואחרים לא ? כתוב בחטא המרגלים, "ויאמרו איש אל אחיו, נתנה ראש ונשובה מצריימה". אומר המהרש"א, כל מקום שכתוב "איש אל אחיו" זה שמעון ולוי, כיוון שאלה היו השניים לכן הזכיר את המרגלים. מה הקשר, לחזר על הגרנות?" זה שהוא צריך ללמד תינוקות חייב להיות ארך אפיים. במשנה באבות כתוב, כי לא הקפדן מלמד. לכן רצה יעקב שיהיו עדיני נפש. וזה שמחזר על הגרנות, מסכן צריך להיות סבלן, צריך להיות סבלן. לא תמיד נותנים לו מה שהוא רוצה לקבל.

עד כי יבוא שילה

הזוהר הקדוש אומר, מכאן ראיה שמשה הוא משיח. שילה גימטריא משה. החתם סופר כותב ששלה זה אחיה השילוני. ירבעם בן נבט אמור להיות משיח בן יוסף, אבל התקלקל. אח"כ, בנו של ירבעם, אביה, שהוא חלה ושלח את אשתו אצל אחיה שתתפלל עליו. אז הוא אמר שהוא ימות אבל יבוא לידי קבר. שאר המשפחה לא תבוא לידי קבר אבל אביה כן. הזוהר בפרשת בלק, זוהר חדש כתב דבר מדהים. אותו אביה מת בסוף. וביום שמת נולד לו בן. הבן הזה מלו אותו. לקחו אותו 70 גיבורים משבט אפרים ושמו אותו במדבר ובאו מלאכים ולקחו אותו, וזה משיח בן יוסף. נכד של ירבעם בן נבט.

אוסרי לגפן עירו ולסורקה בני אתונו

◆ מה זה עירו ?

זה הבן של החמור. לעתיד לבוא, אומר האבן האבן עזרא, שעץ הגפן שהיום הוא רך יהיה קשה. הגפן תהיה חזקה ויהיה אפשר לקשור בה.

לסיום לעילוי נשמתו של הרב יצחק כרמלי ששנים רבות היה מהמייסדים של השיעורי תורה פה. היה מוסר נפש ללמד תורה לישראל. מי שהשקיע בתורה עליו נאמר לא מת. יעקב אבינו לא מת. התורה שלו נמצאת איפה שהוא היה ולא תזוז משם עד תחיית המתים. כמה מסר נפש לשיעורי תורה. אשריו זכה וזיכה את הרבים. זכות הרבים תלויה בו.

לישועתך קיויתי ה'.

◆ **על מי נאמר ?**

על דן. דן ידין עמו. דן היה שופט. אומר האלשייך הקדוש, לא היו לו אפליות לשבט דן. דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל. למה אמר לישועתך ? כל עובד ציבור צריך ישועה. כמו ר' יצחק היה סופג עלבונות. אדם שהוא עובד ציבור צריך לדעת לספוג עלבונות. המבחן של האדם שעובד עם הציבור, זה לסבול כל מני מצבים.

> **"מאשר שמנה לחמו."**
>
> בראשית מט, כ

המדרש אומר, אשר בן יעקב אבינו יושב בשער גן עדן.

כל מי שלמד משנה, מה זה משנה ? הלכה. נותן לו להיכנס.

"מאשר שמנה לחמו." אומר רבינו אלשייך, את הטוב ביותר היה נותן לאחרים. את הטוב ביותר היה נותן לעניים. הוא היה אוכל רק את הלחם.

> **נפתלי איילה שלוחה נותן אמרי שפר.**

הוא רץ זריז. אדם שרץ, כל דבר מהיר אצלו. לפעמים זה פוגע ברמת התוצר. מדבר כל כך מהר שאתה לא מבין מה הוא אומר. אבל נפתלי היה רץ כאילה שלוחה אבל לדבר היה מדבר מתוק מדבש.

✦ ✦ ✦

שה' יגזור עליכם חיים טובים. תזכו לחיים טובים ומאושרים.
הצלחה והרווחה בטוב ובנעימים. שבת שלום.

▶ לצפייה במקור השיעור ביוטיוב

לעילוי נשמת יקירנו האהוב

אפרים שמעון (אפי) אריאל ז"ל

בן עוזיהו מרדכי וסיגל

שייבדלו לחיים טובים וארוכים

ת.נ.צ.ב.ה

יהי זכרו ברוך.

רשימות

רשימות

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

www.yoursuccesstoolbox.com

סרקו לאתר

לכל החוברות באתר